

toges der et Laan ved Udstedelse af Statsobligationer paa 2,169,000 Kr. Desuagtet udviste Statsregnskabet et Underskud, nemlig 4,948,000 Kr., medens Udgiftsrestancen paa § 27 var 8,933,000 Kr. I Finansaaret 1900—01 var der et Overskud paa 76,000 Kr., men der var laant 11,378,000 Kr., det vil altsaa sige, at der var et reelt Underskud af 11,302,000 Kr. Udgiftsrestancen paa § 27 var 8 Millioner, ja næsten 9, nemlig 8,737,000 Kr. Det er Billedet af den finansielle Situation efter Statsregnskabet for det sidste under Højre-regimentet udløbne Finansaar: et reelt Underskud af 11 Mill. Kr., samtidig med, at der var tilbageholdt af Udgifter paa § 27 omtrent 9 Mill. Kr.

Nu kom Venstreministeriet og aflagde det næste Aars Regnskab — Budgetterne vare jo for øvrigt vedtagne under Højreministeriet. Der var i det Aar, altsaa i 1901—02, optaget et Laan paa 29 Mill. Kr., og Underskuddet efter Statsregnskabet var 20 Mill. Kr., følgelig var det reelle Underskud 9 Mill. Kr. Udgiftsrestancen paa § 27 var imidlertid bragt ned fra omtrent 9 Mill. Kr. til 6 Mill. Kr. Der var altsaa et noget bedre Resultat paa dette sidste Statsregnskab, og over for det var det, at Højre i Fjor Efteraar raabte Ak og Ve over Venstres finansielle Styre. Selvfølgelig maa det erkendes, at efter Statsregnskabet i Fjor var det finansielle Billede ikke lyst, men det var dog forholdsvis bedre end i de nærmest foregaaende Aar, og der var derfor ikke Grund til at gøre sig særlig lystig paa Venstres Bekostning. Den Fremgang, der saaledes var at spore i Fjor, har heldigvis givet sig yderligere til Kende i Aar, som det forelagte Statsregnskab udviser. Der er ikke i dette Finansaar, altsaa 1902—03, optaget noget Laan, og desuagtet er Underskuddet begrænset til 1,815,000 Kr. Det er altsaa et betydeligt Fremskridt.

Jeg har lagt Mærke til, at visse Blade, navnlig „Socialdemokraten“, have anket over, at dette Resultat, dette i Forhold til tidligere Aar lille Underskud, er fremkommet derved, at der er tilbageholdt et forholdsvis stort Beløb af Udgifterne paa § 27. Disse Anker ere ikke retfærdige. Der er tilbageholdt omtrent det samme som det foregaaende Aar, men i Sammenligning med de nærmest foregaaende Aar et meget ringere Beløb end i hin Periode. Som jeg har vist det for Finansaarene lige fra 1894—95 fremad til det sidst af lagte Statsregnskabsaar, har der slæbt Udgiftsrestancer med hele Tiden paa § 27.

Men disse ere nu bragte ned fra de omtrent 9 Mill., som de vare i næstforrige Statsregnskabsaar, til godt og vel 6 Mill. Kr.; saa Henvisningen til, at de ere 6 Mill. Kr., kan i Virkeligheden ikke virke som en Anke, vi have Grund til at tage os nær eller tage Hensyn til overhovedet.

Men for at gøre Billedet af den øjeblikkelige Tilstand endnu klarere, end jeg kunde gøre det ved at nævne disse Finansaar enkeltvis, skal jeg nævne nogle faa enkelte runde Tal, som bevise Rigtigheden af den Opfattelse, der er gjort gældende, at de finansielle Vilkaar for Tiden ere gunstige. Jeg skal saaledes blot nævne, at det reelle Underskud i den Periode, jeg har nævnt, fra 1. April 1894 til 31. Marts 1902, beløber sig gennemsnitlig til 8 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig. Underskuddet for det Aar, som det sidst aflagte Statsregnskab angaar, udgør 1 $\frac{4}{5}$ Mill. Kr., altsaa 1 $\frac{4}{5}$ Million imod 8 $\frac{1}{2}$ Million gennemsnitlig i de foregaaende Aar. Og hvad Udgiftsrestancerne paa § 27 angaar, skal jeg for dette Punkts Vedkommende nævne to bestemte Tal. Gennemsnittet for Aarene 1894—1902 er 9 Mill. Kr., medens Tallet for det nu sidst aflagte Statsregnskabsaar er 6 $\frac{2}{5}$ Mill. Kr. At indeværende Aar 1902—03 vil stille sig endnu gunstigere end det foregaaende, er der selvfølgelig ikke nogen, som tvivler paa. Paa det foreliggende Finanslovsforslag ere Udgifterne budgetterede med 1,300,000 Kr. mere end Indtægtsbeløbet. Men der er ingen, som tvivler om, at Indtægtsbudgetterne ere lagte med den yderste Forsigtighed, dette fremgaar tydelig af alt. Hvis derfor ikke uforudseelige Konjunktursvingninger indtræffe, kunne vi være overbeviste om, at Tallene paa Indtægts siden ville ændres betydelig i glædelig Retning, naar de til sin Tid komme til at foreligge i Statsregnskabet. Herom kunne vi altsaa sige som den højtærede Finansminister forleden: saa meget desto behageligere!

Den finansielle Stilling er altsaa forholdsvis god, vel ikke saa god, at vi kunne tillade os alt muligt, men dog saa god, at vi med en vis Tryghed kunne arbejde paa de Opgaver, som ville stille Krav til Finanserne. Med dette som Baggrund kunne vi trøstigt gaa i Gang med Arbejdet paa Finansloven og andre Opgavers Løsning.

Med Hensyn til selve Finanslovsforlaget, altsaa det, som vi her behandle, ville vi have set, at det afviger ikke paa noget Punkt i særlig stærk Grad fra sine Forgængere. Der er maaske dog Anledning til at nævne § 19, A. vedrørende Indenrigsministeriet. Der se vi, at Statskassens Bidrag